

4. Wiara w niebo

Jakie było postanowienia z ostatniego spotkania?
Czy udało Ci się je wypełnić?

I Widzieć

W wyznaniu wiary mówimy: „Wierzę w życie wieczne”, „Wierzę w zmartwychwstanie ciał”. A jak to jest naprawdę?

Pracując w szpitalu spotkałem się z wieloma wątpliwościami ludzi chorych, którzy pytali: „Księżu, czy jest tam coś dalej?”

Byłem zaskoczony, bo byli to ludzie wierzący, którzy się spowiadali i przyjmowali Komunię świętą.

Czy jest tak, że my jesteśmy religijni, mamy wpojone zachowania pobożne, ale w głębi duszy nie żyjemy wiarą?

Zastanów się:

Co to dla Ciebie znaczy, że jest życie wieczne?

- Jak wyobrażasz sobie niebo?
- Co to zmienia w Twoim życiu, w sposobie życia, myślenia o wydarzeniach, o sytuacjach, o śmierci...?
- Jak wyobrażasz sobie to, co będzie po śmierci?

A jak sądzisz, co jest najważniejsze by dostać się do nieba?

Książka „Niebo istnieje... Naprawdę!” pomaga nam pomyśleć o niebie, jako o czymś bardzo konkretnym:

„Siedzieliśmy z naszą redaktorką (...) i rozmawialiśmy o książce. Spojrzała przez stół na naszego najstarszego syna i zapytała: „Colton, a co ty chcesz, żeby ludzie dowiedzieli się z twojej historii?”.

Popatrzył jej w oczy i bez wahania powiedział: „Chciałbym, żeby wiedzieli, że niebo istnieje naprawdę”.

Przeczytaj teraz z książki (rozdz. 21 „Pierwsza osoba, którą spotkasz”, str.143-145, rozdz. 11 „ColtonBurbo, kwestarz”, str. 81-84) lub posłuchaj tych fragmentów.

II Osądzić

Przeczytaj:

„I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. I Miasto Święte Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża.

I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: Oto przybytek Boga z ludźmi: i zamieszka wraz z nimi, i będą oni jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi. I otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już odtąd nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły. I rzekł Zasiadający na tronie: Oto czynię wszystko nowe.

I mówi: Napisz: Słowa te wiarygodne są i prawdziwe.

I rzekł mi: Stało się. Jam Alfa i Omega, Początek i Koniec. Ja pragnącemu dam darmo pić ze źródła wody życia. Zwycięzca to odziedziczy i będzie Bogiem dla niego, a on dla mnie będzie synem.

A dla tchórzów, niewiernych, obmierzłych, zabójców, rozpustników, guślarzy, bałwochwalców i wszelkich kłamców: udział w jeziorze gorejącym ogniem i siarką. To jest śmierć druga”. **Ap21,1-9**

Czy rozumiesz ten tekst?

Zwróć uwagę:

- Jest to zapowiedź czegoś nowego, innego.
- To zapowiedź końca zła, cierpienia i trudu.
- W tekście jest wyraźne potwierdzenie, że ten opis jest wiarygodny i prawdziwy.
- Najważniejszym (początkiem i końcem) jest tu Jezus.
- Niebo to będzie spotkanie z Jezusem, tym samym, z którym spotykam się w Komunii św., na mszy św., na adoracji.

Przeczytaj i zastanów się nad nauczaniem Kościoła (z Katechizmu Kościoła Katolickiego):

Nr 1020 Chrześcijanin, który łączy własną śmierć ze śmiercią Jezusa, widzi śmierć jako przyjście do Niego i jako wejście do życia wiecznego. Gdy Kościół po raz ostatni wypowiedział nad umierającym chrześcijaninem słowa przebaczenia i rozgrzeszenia Chrystusa, gdy naznaczył go po raz ostatni umacniającym namaszczeniem i w Wiatyku dał mu Chrystusa jako pokarm na drogę, mówi do niego ze spokojną pewnością: Duszo chrześcijańska, zejdź z tego świata w imię Boga Ojca wszechmogącego, który cię stworzył; w imię Jezusa Chrystusa, Syna Boga żywego, który za ciebie cierpiał; w imię Ducha Świętego, który na ciebie zstąpił. Obyś dzisiaj spoczęła w pokoju i zamieszkała na świętym Syjonie z Najświętszą Bogą Rodzicielką, Maryją Dziewicą, ze świętym Józefem i wszystkimi Aniołami i Świętymi Bożymi... Polecam Cię wszechmogącemu Bogu i oddaję twojemu Stwórcy, abyś powrócił do Tego, który Cię ukształtował z mułu ziemi. Gdy opuścisz to życie, niech na twoje spotkanie wyjdzie Najświętsza Maryja Panna, Aniołowie i wszyscy Święci... Obyś widział twarzą w twarz swojego Odkupiciela... (Modlitwa za umierających).

1023 Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem oraz są doskonale oczyszczeni, żyją na zawsze z Chrystusem. Są na zawsze podobni do Boga, ponieważ widzą Go „takim, jakim jest” (1 J 3, 2), twarzą w twarz. (...)

1024 To doskonałe życie z Trójcą Świętą, ta komunია życia i miłości z Nią, z Dziewicą Maryją, aniołami i wszystkimi świętymi, jest nazywane „niebem”. Niebo jest celem ostatecznym i spełnieniem najgłębszych dążeń człowieka, stanem najwyższego i ostatecznego szczęścia.

1025 Życie w niebie oznacza „być z Chrystusem”. Wybrani żyją „w Nim”, ale zachowują i - co więcej - odnajdują tam swoją prawdziwą tożsamość, swoje własne imię: „Życie, to być z Chrystusem; tam gdzie jest Chrystus, tam jest życie i Królestwo” (św. Ambroży).

Jako dodatek przeczytaj ciekawy fragment z książki (rozdz. 20 „Życie i umieranie”, str. 138-140)

III Działać

Co zrobisz by umocnić swoją wiarę w niebo i tym żyć?

Zrób jakieś postanowienie, np.:

- Zastanowię się, na ile wierzę w niebo i co to zmienia w moim życiu.
- Znajdę i przeczytam jakiś tekst, który mówi o niebie, zmartwychwstaniu i życiu wiecznym (np. komentarz do wyznania wiary, fragment z katechizmu czy z książeczki) i podzielę się tym tekstem z innymi.
- Przeczytam informację o Wiatyku i/lub sakramencie namaszczenia jako przygotowaniu do przejścia do nieba i podzielę się tym z innymi.
- Porozmawiam z kimś o niebie i życiu wiecznym.